

parter kunne acceptere, selv om det var ekstremt følsomme områder for vore befolkninger.

Nu har vi skrevet et stykke vigtig historie i vores samarbejde mellem Danmark og Færøerne. Med den ny aftale af 10. juni føler jeg at vi har lukket et kapitel i vores samarbejde, der har været smertefuldt og langvarigt, og åbnet et nyt.

Og jeg glæder mig over, at et bredt flertal i Folketinget i går gav udtryk for støtte til den linje, regeringen og det færøske Lagting er enige om, når det gælder et fortsat fremadrettet samarbejde omkring Færøernes ønske om udviklet selvstyre. Debatten må starte og debatten må afklares hos det færøske folk og i det færøske Lagting og det færøske landsstyre. Det er den rigtige rækkefølge, og det er det bedste grundlag.

I vort samarbejde med Grønland er det vigtigt, at vi også her i Danmark husker på, at Grønland er verdens største ø med en umådelig smuk, men også voldsom natur. Det stiller helt ekstraordinære og for almindelige danskere ofte uforståelige krav til investeringer i det grønlandske samfunds muligheder for at fungere, krav til kommunikation, og transport, sammenhæng mellem fjerntliggende byer og bygder.

Jeg er glad for, at regeringen og det grønlandske landsstyre nu har videreført sit samarbejde gennem nye aftaler om bloktilskud for perioden 1999 til år 2001. Vi har en god aftale i hus, som sikrer et fornuftigt grundlag. Når det gælder Grønlands behov for bygningsrenoveringer i de kommende år, har regeringen med aftalen om bloktilskuddet tilkendegivet, at vi er indstillede på at fortsætte drøftelserne med det grønlandske hjemmestyre herom.

I den nydannede regerings første 100 dage har vi konsekvent videreført vort arbejde for at sikre det sunde økonomiske grundlag for fremgangen i Danmark og for moderniseringen af vort velfærdssamfund.

Regeringens forestillinger om det moderne velfærdssamfund er meget grundlæggende: Den danske vej, den sociale og menneskelige tryghed, som vi bygger på, og som er fundamentet for i virkeligheden Europas højeste beskæftigelsesgrad for mænd og kvinder, den vej er helt afgørende i den brydningstid, vi lever i, europæisk, internationalt og nationalt. Det er det, der driver os, det er det, der holder os fast, det er det, der optager os i regeringen.

At sikre det moderne velfærdssamfund, at sikre, at vi trods den brølende hårde internatio-

nale konkurrence ikke vil opleve en udvikling, hvor flere og flere falder af i svinget, men det modsatte, den opgave klarer man selvsagt ikke på en sæson. Aldrig før har så mange været udsat for så omfattende forandringer på så kort tid.

Vi har nu fremlagt første del af en ny stor indsats for at forny vores arbejdsliv og arbejdsmarked i Danmark. Jeg tænker på den familiepoltiske redegørelse: Der skal være plads til forskellighed, til alle, der kan; der skal være rum, og der skal være fleksibilitet til at imødekomme de forskellige behov, vi har gennem livets arbejdsdele.

Jeg ved godt, at den familiepoltiske redegørelse fik en lidt barsk modtagelse. Måske hænger det lidt sammen med, at mange har den forestilling, at lovgivningen kan gennemføres fra den ene dag til den anden, og at alle behov kan imødekommes her og nu.

Det gælder naturligvis ikke. Og ærlighed i politik er også at sige lige ud, at det er en proces, vi nu har i gang. Tænk blot på, at vi igennem de seneste fem år har fået skabt 140.000 nye pasningsmuligheder for børn. Og en stille revolution på arbejdsmarkedet følger jo nu, som – det vil jeg gerne understrege – ikke kan løftes med lovparagraffer alene. Den opgave, fornyelsen af arbejdsmarkedet, kan kun klares i et tæt samarbejde med alle andre, der har medansvar herfor: med lovgivningen herinde, ja, men også med arbejdsmarkedets parter gennem overenskomsterne, med virksomhedernes medarbejdere og ledelse, med kommunerne gennem deres åbningstider og sidst og først gennem de enkelte familiers egenprioritering mellem tid og ting. Et sådant samvirke er simpelt hen en forudsætning for, at vi kan få et mere familievenligt arbejdsmarked over de kommende år. Og vi ser det også fra regeringens side som en del af den fornyelse af hele arbejdsmarkedet, vi tager fat på i efteråret.

Der er en anden del, som det også er vigtigt at få lagt et langtidsholdbart grundlag for, og det er de fremmede i vores samfund.

Det er ikke altid lige nemt at være fremmed i Danmark, og det er heller ikke godt, hvis man føler sig som fremmed i sit eget land. Derfor skal vi finde balancen, den balance, som fastholder rettigheder og pligter for alle, som fastholder, at sproget – det danske – skal læres af alle, og som fastholder, at vi alle har rettigheder og har en plads i samfundet med ret til job og